

DOMAŽLICKÉ NOVINY

Předplácí se: V místě na celý rok Kč 13,-, poštou neb s donáškou na celý rok Kč 15,-.

Otevřené reklamace se neřádně.

Odběratelem se stává, kdo ponechá si dvě za sebou jdoucí čísla a přestává jediné písemnou výpovědí.

Redakce a administrace v knižtiskárně Jos. Nozara, Domažlice, náměstí č. 147. (U brány.) Expedice na náměstí (hlavní trafika). Rukopisy se nevracejí. Inserce levná a platí se předem. Předplatné a inserty přijímají se v administraci.

Novinová sazba povolena výnosem pošt. řed. v Praze č. 85666/VI ze dne 18. V. 1922.

Jednotlivá čísla po 50 haléřích.

Politický čtrnáctideník hájící zájmy středních stavů pro obvod: Domažlice, Kdyně, Staňkov a Horšův Týn.

Vycházejí v sobotu v poledne.

Jubileum husitského vítězství u Domažlic.

Jako vítězství husitské samo, tak i první oslavy téhož 14., 15., 16. srpna 1931 pořádané, byly mohutnou manifestací české věci, ory akcentovaly českou nezdolnost a životní energii.

Rada vynikajících osobností, zastupujících významné korporace, zavítalo ten den do Domažlic. Byli to zejména pánové: gen. K. Mejstřík, za živnostenskou stranu posl. Pechman, dále Dr. Jan Glos, min. rada minist. zahraničí, za „Máj“ a „Svatobor“ profesor F. Sekanina a básníci Em. Lešehrad a Ant. Klášterský, za město Prahu pětičlenná deputace s primátorem Drem Karlem Baxou v čele, za město Plzeň V. Laňe, B. Štěpánek a G. Průcha, a mnoho jiných osobností našeho politického, hospodářského a kulturního života.

V pátek 14. t. m. bylo naše město slavnostně iluminováno, obecnostvo i hosté přes to, že silně přišlo, prošlo v průvodu městem v ohromném počtu. Na Chodském náměstí po chorálu „Kdož jste boží bojovníci“ přednesla sl. Jichová Čapkovu příležitostnou báseň. Českobratrský farář Jar. Řepa z Velimě přednesl přílehlavou řeč k oslavovanému ději, kterou několika tisícové shromáždění s velkým zájmem vyslechlo.

Druhý den, v sobotu dne 15. srpna, byl hlavní den slavnosti. Brzo ráno procházely dvě hudby městem jako budiček. Od 7. hod. ranní, kdy ozvaly se výstřely z děl, shro-

mažďovaly se před radnicí zástupy, které šly na nádraží přivítat přibylé hosty.

Odpoledne shromáždilo se opět obecnostvo a hosté na silnici u kostela „U svatých“ k průvodu na návrší baldovské. Drobný dešť změnil se v prudký lijavec, ale vzdor tomu ohromné masy lidu se průvodu zúčastnily. V čele vezeny na sedmi vozech kameny z nejvýznačnějších míst husitských bojišť: Tábora, Tachova, Vitkova, Lipan, Němec, Brodu, Vyšehradu a z Domažlic.

Na baldovském návrší zahájil slavnost p. prof. Mikšátko. Panu prezidentu byl odeslán pozdravný telegram, načež hlavní pořadatel p. stavitel Alois Procházka přečetl projevy, jež zaslali:

Předsednictvo minist. rady, kancelář presidenta republiky, ministr železnic R. Mlčoch, ministerstvo školství a nár. osvěty, zemský prezident H. Kubát, měst. rada v Plánici, Národohospodářský sbor jihočeský, Čsl. obec sokolská, spolek „Svatobor“, Syndikát čsl. novinářů, Tělocv. jednoty Sokol v Českém Brodě a v Ústí n. L., posádky v Horšově Týně, Klatovech a Hostouni, Sokolská župa Šumavská v Klatovech, říšský sekretariát živnost. strany středostavovské, sekretariát Dorostu rep. str. čsl. venkova, N. J. P. Tachov, Svaz čsl. rotmistrů, Svaz čsl. lyžařů, Svaz čsl. herecva, Č. O. L., Západočeský aeroklub v Plzni, pluk. J. Paleček z Liberce, Alex Halík, řed. m. úř. v.

stranách silnice bydlí „nebydlící“. Sty a snad tisíce dřevěných bud, domků z vagonů, tu a tam někde i zděný domek jednopokojový, mající dvěře přímo na ulici, jsou zastavěna místa podél silnice k Paříži; domky a boudy netáhnou se jen v jedné řadě podél silnice, nýbrž v šíři několika za sebou a mají své „parcely“ oploceny zpravidla jen nataženým drátem. Blížíme se k Paříži. Nouzové boudy a domky ustupují vkusným vilám, tu a tam jest jednopatrový dům, nezbytné pumpy na benzin, někde 10 i více vedle sebe, ulice stává se živější a před námi objeví se elektrická tramway, označená městem Paříží.

PAŘÍŽ.

Ta Paříž, která byla letošního roku touhou statisíců, se svými královskými paláci, nádhernými chrámy, ve kterých jsou uloženy poklady, jichž cena se jako pohádka dohaduje. Paříž se svými ohromnými parky, krásnými pomníky, jedinečným nočním životem, město, které dnes udává tón financím i politice celého světa, město, s vysoce vypjatou životní úrovní, paraelně provázené pochybným životem ulice a spodiny.

(Pokračování)

v., prof. Frant. Pösl, ředitel V. J. K. Boušek z Tábora, brig. gen. Rakušan, arm. gen. Bílý, starosta m. Plzně posl. L. Pik, sen. Ant. Berkovec a prezident Adolf Prokůpek.

Slavnostní řeč přednesl p. Dr. Jan Slavík, ředitel archivu ministerstva zahraničí.

Poklepy na základní kámen učinili následující pánové: Za zemský úřad okresní hejtman E. Engelthaler, za ministerstvo národní obrany generál K. Mejstřík, za hl. m. Prahu primátor Dr. K. Baxa, za m. Plzeň měst. radní V. Štěpánek, za město Německý Brod prof. B. Baumruk, za město Klatovy Hrdlička, za okres Klatovy okr. hejtman Cvačovec, za město Tábor měst. radní Stuchlík, za domažlickou posádku podpluk. gen. štábu T. Pich, za město Husinec E. Panuška, za město Rokycany J. B. Zánoťtočný, za Zemské museum kral. Českeho Dr. Volf, za bývalou „Omladinu“ L. Lang, za ústředí Čsl. obec sokolskou Dr. Dosoudil, za Čes. zemskou hasičskou jednotu Seidl, za legionářskou župu Plzeň Josef Rous, za Sokolskou župu Šumavskou a domažlickou jednotu řed. J. Křištof, za Hasičskou župu Šumavskou a Domažlickou-Chodskou J. Skala, za N. J. P. Dr. Soukup, za menšiny Dr. F. Lukavský, za Svaz rotmistrů prap. Kramář, za Syndikát čsl. novinářů šefredaktor L. Hájek, za Obchodní a živnostenskou komoru poslanec Pechman, za Kostnické jednoty farář Jar. Řepa, za Českobratrské sbory RČS. farář Vondra, za Nár. gardu m. Domažlic J. Vondraš, za úřednictvo čsl. st. drah VI. Pokorný, za spolek vojen. vysloužilců V. Karban, za chodský svéráz a chodský lid Tom. Kozina a Jiří Kajer, za svaz junáků-skautů Karel Kulhánek, za město Domažlice starosta prof. Václ. Pavlík, za komitě pro postavení pomníku profesor J. Mikšátko, za okres Domažlice okresní hejtman, rada E. Engelthaler.

Do základního kamene vložena listina následujícího obsahu (autor p. řed. J. Žuvniček):

„Píšeme 14. srpen 1931. A je tomu právě 500 let, co odehrála se zde — v naší krajině ona slavná událost, o které Palacký napsal, že zůstává v dějinách jedinečnou.

Jsou hlavně dvě příčiny, pro které kládeme dnes základy pomníku, jenž má nám i budoucím slavné husitské vítězství připomínati.

Tou první je ona krásná, pokroková, jednotící idea svobody myšlení, ten odpor proti diktátu autority, které jediným důvodem a oporou byla hrubá, světská síla: Podrob se a bude Ti odpuštěno. Ale náš mistr Jan žádal: Poučte mě, že se mýlím, přesvědčte mě!

M. R. Cestou na koloniální výstavu do Paříže.

Něco podivného, cizího, ovládá náš dojem při pohledu na tyto francouzské visky. Příčinu toho odlišného pohledu záhy postřehneme. Naše visky jsou romantickým seskupením doškových i šindelových a taškových střech, vhodně dekorovaných bujnou zelení, kdežto francouzská vesnice jest hustě naplácnuté seskupení domků, stodol a kůlen, sražených těsně k sobě, prostá stromoví a jiné zeleně. Taková vesnice působí dojmem velké cihelny a postrádá idily, kterou prosyceny jsou zejména v době vegetace i ty naše nejprostší vesničky. V rychlém tempu po nádherné silnici, černé jak jantar, ve které není toho nejmenšího kazu, rovné jako stůl, projíždí Krasin k Paříži. Nikdo z účastníků naší výpravy nebyl dosud v Paříži a všichni byli jsme dychtiví na Paříž. Orientační značky na Paříž ukazovaly Paříž 42 km., sotva jsme ujeli 2 km ukazovaly značky 44 km. Kdo toto označení prováděl musel být as trochu popletený. Ostatně podobných případů ve Francii jsme zažili několik. Konečně jsme 20 km před Paříží. Po obou